

סיפור נורא על שני קצבים שהחטיאו עיר שלמה בנבלות וטרפות - מה היתה תשובתם?

כל אישה תיקח מסר שלא תחטיא הרבים בלבושה ובתנהגותה

סיפור אמיתי שעבר איש מפי איש : בשנת שמ"א מת בקראקוב קצב אח

ד
השאר
אחריו
את
בנו
היתום
.
אחד
מחבריו
הקצבים
הכניסו
לביתו
וגידלו
כבנו
יחד
עם
עוד
יתום
נוסף
.
שניהם
היו
עוזרים
לאביהם
מאמצם
בחנות

האטליז

שלו

בכל

עבודות

הבשר

,

לחתכו

למלחו

וכדו

!

שני

היתומים

עבדו

בפרך

ולמדו

כך

בדרך

הקשה

את

סודות

המקצוע

.

שנים

גדלו

ללא

תורה

וללא

יראת

שמים

והיו

לנערים

מגושמים,

כשוליות

קצבים

לכל

דבר

.

באותם

ימים

מחירו

של

הבשר

היה

גבוה

מאד

,

בשל

המיסים

הרבים

שהוטלו

על

מכירתו

,

מס

העיר

,

מס

המלך

ומיסי

הקהילה,

חוץ

משכר

השוחט

׳
הבודק
המנקר

׳
וההפסד
על
חלקים
האסורים
באכילה

-
שהעלו
את
מחיר
לגבהים
כאלו
שרק
העשירים
ביותר
יכלו
להרשות
לעצמם
לקנותו

.
לבתיהם
של
אלו,
היו
מגיעים
השניים
עם
משלוחי
הבשר

מן
האטליז

.

יום
אחד

מצא
אחד

מן
היתומים
מטבע

,

ובחושו
המסחרי
הבריא,

הבין
שלא
יהיה

לו

כדאי
לבזבז
אותו

,

אלא
החליט
לעשות

עימו
עסקים

.

מה
עשה
?
למחרת

הלך
לרחוב
הגויים
וקנה
שם
בשר
טריפה

,
שמחירו
היה
נמוך
לאין
שיעור
ממחירו
של
הבשר
הכשר

,
וצירף
את
חתיכת
הטריפה
של
משלוח
הבשר
הכשר
אותו
הביא
לביתו
של
אחד
מעשירי

העיר

.

כמובן

שהתשלום

עבור

המשלוח

עלה

בהרבה

על

המחיר

שהושב

אל

האטליז

ואת

ההפרש

שלשל

היתום

אל

כיסו

.

את

הרווח

השקיע

היתום

בקניית

כמות

גדולה

עוד

יותר

של

בשר

טריפה

,
וכך
הלך
והגדיל
את
הונו

,
כל
זאת
כמובן
תוך
שהוא
מסתיר
היטב
את
הדבר
מעיני
הקצב

.
מעיניו
של
חברו
לא
יכול
היה
להסתיר

,
ובמשך
הזמן
הפך
גם
היתום

השני

לבעל

סוד

ולשותף

פעיל

לדבר

עבירה

.

עם

הזמן

הלכו

השניים

ושכללו

את

שיטות

העבודה

שלהם

והיו

מעכבים

את

התשלום

עבור

המשלוחים

לבתיים

אצלם

ליום

-

יומיים

ובאותו

הזמן

היו

מנצלים

לקניית

בשר

טריפה

שנמכר

למחרת

כבשר

כשר

.

השלב

הבא

היה

לביים

ריב

בין

אחד

הנערים

למעסיק

כך

שזה

שילחו

מעל

פניו

והלה

הלך

והשכיר

עצמו

למשלוחים

באטליז

אחר,

שם

הפעיל

את

אותה

השיטה

להפקת

רווחים

.

עם

הזמן

הלך

הונם

וגדל

,

ועם

האוכל

בא

התיאבון

והעבודה

עבור

אחרים

כבר

לא

נראתה

להם

כמספיקה

,

והם

החליטו

לפרוש

ולפתח

באמצעות

הסכום

שבידיהם

אטליז

משלהם

,
מתוך
הכוונה
להפעיל
את
שיטתם
למכור
בשר
טרף
ככשר
באופן
נרחב
יותר

.
כך
עשו

.
במקביל
לפתיחת
החנות
ברובע
היהודי

,
שכרו
מחסן
באזור
הנוצרי
שם
היו
שוחטים
או

הורגים

מדי

פעם

עגל

או

פרה

ללא

פיקוח

רבני

באופן

לא

כשר

,

ומוכרים

את

בשרם

בחנותם

ככשר

.

עבודתם

נעשתה

בזהירות

ובפיקחות

רבה

,

כך

שיכלו

להמשיך

בתרמית

לאורך

שנים

.

איכות

הבשר

והמחירים

הזולים

שיכלו

להציע

הביאו

באופן

טבעי

להגדלת

מספר

הלקוחות

שלהם

על

חשבון

בעלי

אטליז

אחרים

,

ומסחרם

ורווחיהם

עלו

מעלה

מעלה

.

עם

העושר

בא

גם

הכבוד

,

השניים

רכשו

לעצמם

בתי

פאר

,

נשאו

לעצמם

נשים

מן

המשפחות

המיוחסות

,

סחרו

בבקר

ובצאן

,

כך

שלמרות

בורותם

הפכו

השנים

לאנשים

נכבדים

ומקובלים

בחברה

היהודית

.

לבנותיהם

בחרו

חתנים

תלמידי

חכמים

שיכלו

להתגאות

בהם

ולחפות

בכך

על

בורותם

שלהם

,

ואת

בניהם

שלחו

ללימודים

בישיבות

הטובות

שבפולין

.

כך

ששנים

על

שנים

האכילו

השניים

עיר

שלמה

,

עיר

המלאה

בחכמים

וסופרים

,

בנבילות

וטריפות

.

אך

לא

לעולם

חוסן

ושיברם

בא

להם

ממקום

שלא

תיארו

בנפשם

.

לאחד

מסעודות

השמחה

שהתקיימו

בעיר

הוזמן

גם

הרב

בעל

ה

,

מגלה

עמוקות

,

,

הלא

הוא

רבי

נטע

נתן

שפירא

,

הדרשן

הגדול

והמקובל

האלוקי

"

צדיקים

אין

הקב

"

ה

מביא

תקלה

על

ידם

"

,

לימדוהו

חז

"

ל

,

ואכן

כאשר

הגיש

המלצר

את

הבשר שהובא

מחנותם

של

השנים,

רתתה ידו

משום

מה

ונשמטה

הצלחת

מידו

נפלה

ארצה

ונמאס

הבשר

מאכילה

.

שב

המלצר

והביא

צלחת

אחרת

,

וכמעשו

בראשון

כך

בשני

,

שוב

משום

מה

לא

הצליח

להביא

אותה

אל

יעדה
והבשר
שבה
נשחת
.
כל
זה
למול
עיניהם
של
כל
המסובים
ובהם
הרב
"
בעל
מגלה
עמוקות
".
רק
בפעם
השלישית
הצליח
המלצר
סוף
סוף
להעמיד
את
הצלחת
על
שולחן
המוזמנים

·
הרב

הבין

שיש

דברים

בגו

,

ונמנע

לאכול

מן

הבשר

המוגש

,

ואף

הורה

לנוכחים

שלא

לגעת

בו

·

לאחר

מכן

,

עם

שובו

לביתו

שלח

לקרוא

את

הקצבים

בעלי

החנות

,

ומשבאו

לפניו

שאלם

ודרשם

על

אודות

כשרות

הבשר

הנמכר

בחנותם

.

הללו

כמובן

נמנעו

מכל

הודאה

על

מעשיהם

ואישרו

,

חזור

ואשר

,

את

כשרות

הבשר

בחנות

שלהם

.

הרב

׳
שבקי

היה

גם

בחכמת

הפרצוף

׳

הבין

מתוך

הדברים

שלא

הכל

נאמר

ולא

הכל

כשורה

אך

הוכחות

לא

היו

בידיו

׳

למחרת

משהגיע

אחד

מחתניהם

ללימודיו

בישיבה

׳

קרא

לו

הרב

וביקש

ממנו

שכאשר

ישוב

הביתה

ישב

שם

,

בביתו

של

חמיו

,

וילמד

בקול

על

ענשו

של

המאכיל

טריפות

.

אכן

,

משחזר

חמיו

הקצב

הביתה

שמע

את

חתנו

לומר

לפי

תומו

מתוך

הספר

על

חומרת

העבירה

של

האוכל

טריפות

ועוד

יותר

של

זה

המאכיל

לאחרים

טריפות

במזיד

,

בין

השאר

למד

החתן

את

הסיפור

הבא

מתוך

התלמוד

ירושלמי

במסכת

תרומות

המספר

על

דברים

אלו

.

הדברים

הפשוטים

נכנסו

אט

אט

ללבו

הגס

של

הקצב

,

והחל

להרהר

במעשיו

לאורך

כל

אותן

השנים

.

הוא

הרהר

בעונש

הצפוי

ע

"

פ

הספרים

הקדושים

,

שאין

לו

כפרה

לא

בעולם

הזה

ולא

בבא

,

שאין

לו

תקומה

מן

הגיהינום

לנצח

,

שנפשו

תיקלע

בכף

הקלע

,

וכו

,

וכו

!

יום

ועוד

יום

חולף

והדברים

אינם

מניחים

לו

,

הוא

קורא

לשותפו

,

ואחר

התחבטויות

הם

מחליטים

לפנות

של

הרב

המגלה

עמוקות

,

ראש

הישיבה

ולספר

לו

את

האמת

ואת

כל

האמת

.

מסכת

ההונאה

האדירה

שנתגלתה

לעיניו

הייתה

אדירה

,

והוא

דימן

את

השניים

להופיע

בפני

ההרכב

המלא

של

רבני

ודיני

העיר

כדי

לדון

בעניינם

.

הזעזוע

בין

הרבנים

היה

גדול

,

וכשביקשו

השנים

דרך

תשובה

עבורם

היו

ביניהם

שענו

להם

ואמרו

שכל

דרכי

התשובה

נסתמו

עבורם

,

כי

"

גדול

המחטיאו

יותר

מן

ההורגו

"

.

אולם

הרב

המגלה

עמוקות

מצא

עבורם

את

דרך

התשובה

הראויה

להם

בהתאם

לעוונם

החמור

.

מעבר

לצומות

תעניות
סיגופים
ותפילות

,
ציווה
אותם
הרב

שרכושם שצברו במכירת בשר הטריפה אסור בהנאה ולכן עליהם לשרוף
באש את כל רכושם וישאירו את הבגדים שעל גופם ויקבצו נדבות ובכסף
יקנו בגדים חדשים ואחר כך

ישרפו את הבגדים שעל גופם באש

.
מעבר
לכך

,
כתשובת
המשקל
למעשה
הרע
של
החטאת
הרבים

,
ציווה
להם
הרב
שיעשו
כדלהלן
:
בכל
שבת

מהשבתות

הקרובות

עליהם

ללכת

לאחד

מבתי

הכנסיות

ובתי

המדרשות

ועם

סיום

קריאת

התורה

,

כאשר

בית

הכנסת

מלא

אדם

,

עליהם

לעלות

על

הבימה

ולספר

על

מעשיהם

בפרוטרוט

את

כל

אשר

עשו

שהחטיאו

עיר

שלימה

באכילת

בשר

פיגולים

בשמך

שנים

כה

רבות

"

אל

תמהרו

לרדת

מן

הבימה

"

הוסיף

הרב

ואמר

"

עימדו

שם

מזל

הקהל

ושמעו

את

כל

החירופים

והעלבונות

שיוטחו

בכם

אתם

ראויים

לכך

וזה

חלק

מכפרתכם

"

כאשר

יסיימו

את

סבב

בתי

הכנסת

האמור

,

כך

שלמעשה

ביקשו

מחילה

מכל

החיים

בעיר

,

עליהם

ללכת

ולסבב

על

בתי

העלמין

,

וכל

מי

שהיה

בחיים

חיותו

בזמן

שהחטיאו

את העיר

ויתכן

וטעם

טעם

איסור

בגלל

מעשיהם ונענש בעבור זה צריכים הם

לעמוד

על

קברו

ולבקש

ממנו

מחילה

וסליחה

וכפרה

בדמעות

ובכי

,

עד

שיעברו

כך

את

כל

המתים

שחיו

בשלושים

השנים

האחרונות

.

עוד

הורה

הרב

שבכל

מקום

אליו

יגיעו

יעלו

על

הבימה

לעיני

כל

הקהל

ויאמרו

בזה

הלשון

:

"

יהודים

.

להווי

ידוע

לכם

שאנחנו

פושעי

ישראל

.

במשך

עשרות
בשנים
האכלנו
את
קהילת
קראקוב
בטריפות
ונבילות
,
והכשלנו
את
הרבים
באלפי
ורבבות
איסורי
תורה
.
עתה
אנו
מבקשים
דרך
תשובה
.
אנא
,
במטותא
מימכם
,
התפללו
בעד
נשמותינו
החטאות

לאלוקים

ואדם

."

סיים

הרב

דבריו

באמירה

וז

:"

"

לאחר

שלש

שנים

שתנהגו

בצורה

וז

,

רשאים

אתם

לחזור

לקראקוב

ברגל

,

לבתיכם

ומשפחתכם

.

אם

יתן

ה

,

לי

חיים

עד

,אז,

היכנסו

אצלי

ואורה

לכם

את

הדרך

אשר

תמשיכו

בה

.

אם

לאו

והלא

אהיה

עוד

בין

החיים,

תמצאו

אצל

ממלא

מקומי

מכתב

ערוך

וחתום

עבורכם

שירה

לכם

את

אשר

תעשו

".

השניים

יצאו

מיד

למלא

אחר

הוראות

הרב

.

מקץ

שלש

שנים

,

שבו

השנים

,

שבורים

ורצוצים

ממסע

התלאות

,

לעירם

.

לא

הייתה

פשוטה

בקשת

המחילה

מאנשי

העיר

,

מעבר

לזעזוע

העמוק

שבגילוי

שהתגלו

במאכלות

אסורים

במשך

זמן

כה

רב

,

גם

נדרש

היה

להכשיר

מחדש

את

כל

המטבחים

שבעיר

שהפכו

עתה

לטרפים

,

את

מה שניתן

היה

להכשיר,

הכשירו

,

ואת

מה
שלא,

צריך
היה
להחליף
ולרכוש
חדש

,
כך
שהנזק
הממוני
לכלל
תושבי
העיר
היה
גדול

,
והכעס
על
זוג
הקצבים,

בהתאם
.
אחר
שלש
שנים
שבו
השניים
לחייהם
הרגילים

כבעלי
תשובה
גמורים
שצדיקים
גמורים
אינם
עומדים
במחיצתם
.
דבר
אחד
עוד
הטריד
את
מנוחתם
,
, והוא,
האם
גם
בשמים
יקבלו
את
דרך
התשובה
שהורה
להם
הרב
כמספקת
,
כך
שלא
יסבלו

מעונשי

שמים

שם

?

אולי

נדרש

מהם

עוד

משהו

?

אולי

אין

די

במה

שעשו

בפקודת

הרב

?

עם

חשש

זה

הגיעו

אל

הרב

בעל

'מגלה

עמוקות'

,

וזה

בכדי

לשכנעם

שדי

בתשובה

שהם

עשו

ע

"

פ

הוראותיו

,

נתן

בידיהם

מכתב

חתום

שבו

כתב

בין

השאר

בזו

הלשון

:

"..."

מאחר

ושני

הקצבים

האמורים

עשו

וקיימו

עליהם

את

תשובת

המשקל

החמורה

שהטלתי

עליהם

כאב

"

ד

העיר

וראש

הישיבה

בגלל

חטאיהם

העצומים

בכל

פרטיה

ודקדוקיה

,

לכן

הנני

גוזר

בזה

שכשם

שקבענו

בבי

"

ד

של

מטה

כך

יקבלו

אותם

בבי

"

ד

של

מעלה

,
והשניים

הרי

הם

נקיים

מכל

עוון

אשמה

ופשע

"...

המסמך

הופקד

בידי

אחד

הקצבים

,

זה

שפתח

בתשובה

תחילה

.

ר

,

נטע

נתן

שפירא

,

בעל

ה

,

מגלה

עמוקות

,

נתבקש

לישיבה

של

מעלה

זמן

לא

ארוך

לאחר

מכן

.

עברו

השנים

,

והזיקנה

קפצה

עליהם

,

ואחד

משני

הקצבים

בעלי

התשובה

חלה

את

חוליו

אשר

ימות

בו

,

מצבו
הלך
והורע
ונראה
היה
שהמלאך
בעל
אלף
העיניים
כבר
הטיל
טיפה
של
ארס
בקצה
חרבו
הרעה
.
סוכם
ביניהם
שהחולה
,
שמן
הסתם
ימות
בקרוב
,
ייקח
עימו
את
איגרת
הרב

המעידה

על

התשובה

המלאה

שעשו

,

ומנגד

יתחייב

בתקיעת

כף

שיבוא

בחלומות

של

רעהו

ויספר

לו

בפרוטרוט

את

שנתרחש

עימו

בשמים

,

בבית

הדין

של

מעלה

,

בכדי

להרגיעו

ולהבטיחו

שאכן

תשובתם

המלאה
מקובלת
בשמים

.

בעת

טמינת

הגוויה

בעפר

לקחו

אנשי

החברה

קדישא

את

איגרת

הרב

המגולגלת

ונתנוה

ביד

ימינו

של

המנוח

וכך

נטמן

והלך

לבית

עולמו

.

השותף

החי

חיכה

בסבלנות

שיבוא

שותפו

המת

בחלומו

,

ואכן

מיד

אחר

סיום

יום

השלושים

נראה

המת

בחלומו

של

הקצב

החי

,

וסיפר

לא

את

כל

שעבר

מיום

הפטירה

והלאה

.

לבוש

היה

בבגדים

לבנים

כתכריכי

הפשתן

שבהם

נטמן

,

והאיר

במראהו

,

היתה

נסוכה

בו

מין

שלוה

שלא

היתה

בו

בחיי

בעולם

הזה

.

דברים

רבים

סיפר

הנפטר

לחברו

החי

,

עד

כמה

מתחשבים

בדעתו

של

ה

,

מגלה

עמוקות

,

בשמים

,

ועד

כמה

הוא

חשוב

שמה

,

ועד

כמה

גדול

היה

עוונם

ואשמתם

אילולי

שבו

בתשובה

...

וסיפר

לו

דברים

כהווייתם

וכסדרם

,

כך

:

"

עם

פטירתי

ליון
אותי
המלאכים
אל
בית
הדין
של
מעלה
,
למשפט
שממנו
חששתי
כל
כך
.
היו
ביניהם
רבים
מלאכי
חבלה
שביקשו
לפגוע
בי
,
אך
כנגדם
עמדו
ארבעה
מלאכי
שרת
צחורים
שסככו

עלי
בכנפיהם
לבל
אפגע

.

כך

עד

שבאתי

למקום

המשפט

.

שם

,

במקום

אש

אוכלת

אש

עמדתי

בחיל

וברטט

,

כאשר

כל

מעשי

הטובים

והרעים

עלי

חלדי

היו

נקראים

בזה

אחר

זה

,

דבר

לא

נחסר

.

הצער

על

המעשים

הרעים

והבושה

מהם

היה

כה

גדול

,

ולעמת

זאת

השמחה

והגאווה

בטובים

היו

לאין

שיעור

.

כל

הסובב

אותו

ממדבר

חי

צומח

או

דומם

בא

להעיד

לטובתי

או

לרעתי

.

דבר

לא

נמלט

מעיני

בית

הדין

של

מעלה

.

כל

מעשי

הרעים

באו

ועמדו

לנגד

בית

הדין

,

בעיקר

על

כך

שהחטאתי

את

הרבים

יצא

הקצף

,

ומנגד

עמדה

לי

התשובה

שעשיתי

לטובתי

,

ש

"

אין

לך

דבר

שעומד

בפני

התשובה

".

אולם

אז

,

החלו

להופיע

בבית

הדין

אלפי

ורבבות

נשמות

בני

אדם

לבנות

ברובן

אך
כתמים
שחורים
עליהן
וכל
אחת
מתלוננת
על
כתמי
חטא
אלו
שנגרמו
בגלל
אכילת
מאכלות
לא
כשרים
,
שגם
אם
בשוגג
נעברה
העבירה
,
עדיין
הנזק
המכתיים
ישנו
,
והכל
נגרם
בשלנו

ונדרש

עונש

על

מעשים

אלו

זאת

ועוד

נשמות

בהמות

חיות

ועופות

החלו

להופיע

ברבבותיהן

תוך

שהן

מאשימות

אותי

במצבן

כי

במעשינו

גרמנו

לכך

שנשמות

אלו

לא

ימצאו

את

תיקונם

בשחיטה

ובאכילת

בשרן

בקדושה

ובטהרה

על

שולחנם

של

צדיקים

,

ובמיוחד

בסעודות

השבתות

והחגים

,

וכטריפות

ונבילות

אין

להם

תיקון

,

ושוב

יאלצו

לחזור

לעולם

הגשמי

לתיקון

נוסף

,

דבר

הגורם

להם

צער

אין

קץ

.

מצבי

היה

בכל

רע,

סיפר

הנפטר

.

או

אז

נזכרתי

במגילה

הנתונה

בידי

הימנית

,

והצגתיה

לעיני

בית

הדין

,

ומשראו

הדיינים

שהחתום

עליה

הוא

הרב

בעל

,

מגלה

עמוקות

,

קיבלו

את

דבריו

,

ולמרות

הנזק

העצום

שגרמתי

במעשי

,

הוחלט

בבית

הדין

להוציאני

זכאי

בדיני

,

כיון

שהתשובה

שעשינו

מקובל

בעיני

בית

דין

של

מטה

,

ו

"

תורה

לא

בשמים

היא

"

ולכן

מקובלת

התשובה

גם

בבית

דין

של

מעלה

.

פסק

דיני

יצא

לזכות

וגם כל הנשמות שחטאו בעבור זה שאכלו נבלות וטרפות הגיעו

לתיקונם השלם ואני

נשלחתי

אל

הצדיקים

שבגן

עדן

,

שם

חיכתה

לי

חופה

של
זהב
,
שם
אני
יושב
עתה
ונהנה
מדיו
השכינה
.
הנפטר
סיים
את
סיפורו
,
והוסיף
:
ואם
דואג
אתה
לעצמך
,
מה
יהיה
עמך
בדיןך
והאיגרת
אינה
בידך
,
הריני

לגלות

לך

שאין

לך

ממה

לחשוש

,

שכן

מיד

עם

בואי

הנה

,

הלכתי

להקביל

את

פני

הרב

ה

,

מגלה

עמוקות

,

במקומו

שבגן

העדן

העליון

,

והוא

קיבלני

בפנים

מאירות

ושמח

לקראתי

,

ואף

אמר

לי

שכיון

שיצא

הדין

לטובה

הרי

שבית

הדין

של

מעלה

לא

ישוב

לדון

בדבר

,

ובהגיע

יומך

מקומך

מובטח

בין

כל

שאר

בעלי

התשובה

שבמקומם

הגבוה

אפילו

”

צדיקים

גמורים

אינם

יכולים

לעמוד

”.